

سیلانی افغان
او
ستوری ★

سکروپه

WWW.KHOST-WEB.NET

جرمنی: ۱۳۵۵

د انټرنیټ په مخ

کمپوز : نسیم خان ستوری

ترتیب : ایمل خان ستوری

www.khost-web.net

سر لیکونه

د بزگرد کور لوگی	د خورانو مفکوره یم!
قصوردی په اغاکې	خپله کیږدی، بڼه ده
کندهاسه بودی	د وطن خپل نه قربان شه
پښتونخوا چې زما ده	جنت وطن دی
فلسفی خیال	غل دی شی
بڼه ده شاجهانه ده	د دلبر پلو!
د فرایده دلائل	خوږی شکر شی
بیگانی خوب	خیال د علم مقدم دی
زما لیلی ئې کنه؟	د چای خانې یار
د حسن لیلی	د ملگری سره مخه بڼه
بس دی!	سلام د مینی
په خیالونو کې زما	تاله چرگه لنگوم!!!
ستا په انتظار!	پښتنه مینه!
	په ترږمی کې رڼا

ډاکتر کبیر ستوری

Dr. Kabir Stori

Kiebitzweg 12

50389 Wesseling

Germany (Deutschland)

www.kabirstori.com

E-Mail: stori@kabirstori.com

www.khost-web.net

د خورانو مفکوره یم!

په ملی غورځنگ زما ملی قیام دی
استعمار او استعمار سره جنک دی
غم او درد راسره تل چې د خپل قام دی
د پښتون په ازادۍ باندي مې ننگ دی
د ملی وحدت ژوندي مبارزه یم
زه سکروته د خورانو مفکوره یم

پښتونواله به اساس د قانون کیږم
د پښتون دولت به جوړ کړم خپل وطن کې
اغیارانو او پردو کلچر به پریږم
د پښتون حکومت به جوړ کړم خپل وطن کې
هر د وخت مغل ته د خوشال توره تیره یم
زه سکروته د خورانو مفکوره یم

په پښتو به دفترونه ټول چلیږی
پښتانه به زیاتی نه وی غلامان
د پښتون ملی سرود به بیا غږیږی
د پښتون بیرغ به جک وی په جهان
انقلاب د اسمان **ستوری** پلوشه یم
زه سکروته د خورانو مفکوره یم

د بزگرد کور لوگي

د بزگرد کور لوگيه !
شین اسمان ته پورته کېږه !
وریکه راوله تیاره کړه !
بريښنا جوړه کړه غږ مېږه !

شه زلي او تندرونه د گنجی په سر غورځیږه !
د بزگرد کور لوگيه ! شین اسمان ته پورته کېږه !

چې گنجی درنه خلاص نه شي
گنجی ډیر زیات مکر جن دی
تښتیدلی دی سارا ته
د مچانو په اتن دی

د خوسا بوتی په شان دی ته ئې مرگ پسی پاڅیږه !
د بزگرد کور لوگيه ! شین اسمان ته پورته کېږه !

گنجی وائی چې پښتون یم
په پښتو هیڅ نه پوهیږی
گوره پام کړه غلط نشی
په پارسو باندي غږیږی

د لیلی د لاس غرگيه خطا نشی پری لگیږه !
د بزگرد کور لوگيه ! شین اسمان ته پورته کېږه !

د گنجی ناظر گنجی دی
په کاله کې پروت پرکت دی

لیونی سرسام پمن دی
حرکت نه کوی لپدی

د زیار کنبو اوسیله **ستوری** کړنگ وهه راولیره!
د بزگرد کور لوگیه! شین اسمان ته پورته کپړه!

خپله کیږدی ښه ده

مه تره شمله یاره په غاړه دی اوگی ښه ده
سل بی ننگ زلمونه یوه نره ملالی ښه ده

ته کینه کرار په کور، بل دی کره وړو ته اور
ماته د خوشال توره چابکه مړنی ښه ده

ته لولی د بل بوستان، هیږدی کره د مور لسان
ماته د غنی یوه غزله لیونی ښه ده

ته وای گلستان نغمی، زه وایم درحمان نغمی
ماته د کروړ ملی بدله پخوانی ښه ده

خان به هله شی مې خان، شی چې د وطن قربان
ستوری د پردی بنگلی نه دا خپله کیږدی ښه ده

قصوردی په اغا کي

مسافریم علم کومه اروپا کي
چي مي لوړ شي د وطن شان په دنيا کي

زه يم خوار وطن مي شاره شانکاره ده
بي علمي قصور زمادي په اغا کي

زه د جهل په ځنځيريمه تړلي
اغا جان مي نه پريردي د علم خوا کي

ځان ليدی د جهالت تورتم کي نشم
شم ليدلی ځان د علم په رڼا کي

د نيکمرغه ژوند ساحل ته به رسيری
چي د علم کشتی جوړه کړی دنيا کي

د ژوندون د حرکت فلسفه زده کړه
محرک شه د خپل ژوند په ارتقا کي

د عرفان اسمان کي ستوری وځليړه
چي پيدا شي ترقي ژوند پښتونخوا کي

د انقلاب د اسمان ستوری

زه وایم رښتیا ولوکه سرزما په دارشي
نه ډاریرم حق وایم که ځان زما سنگسار شي

حق ویل ترخه دی دلویانو دا متل پاتی
تریخ له زهرو ډیرو وی څوک چې چنلو ته تیار شي

زړه کې چې مې څه دی نور په زړه کې ئې ساتی نشم
اوس به مې د زړه حالونه تاسی ته اظهار شی

وایمه چې حق د یسته د سیوری نه ډاریرې خپل
ځغلی او پتیرې چې ئې مل سیوری په لار شي

پوه ندی نا پوه دی پوه به شي اخر په ځان باندی
ډیر زیات وی نا پوهه څوک د بل چې خدمتگار شي

دا په رښتیا باز دی دوی ئې سترگی ورگنډلی دی
تل دده زحمت هغوی د پاره بیگانه کار شي

دا دی ډیر بد بخته چې بل د پاره ښکار کوی
ځان لره ښکاره نکړی چې نصیب ئې افتخار شي

تره ځوی ئې تربور دی ده ئې مرگ ته ملا تړلی ده
صرف ددی د پاره چې اغیار ئې طرفدار شي

خپل ورته پردی شول خو پردی به د ځان خپل نکړی
نه خپلیږی غیر اخر لیستونې کې پت مار شي

مالیدلی ډیر دی چې ناری د صداقت وهی

بڼه راته معلوم شى په اخر كې بيا ټگمار شي

كله چې هندو شي مسلمان خلك ئې شيخ بولى
شيخ چې شي ټگمار د لعنت طوق د ده زنيار شي

شيخه ستا سندري د خوشال رباب كې نه و ايم
زه يمه پښتون پښتو زما به خوار و زار شي

و خوږه پښتو چې گلستان بوستان كې تا زما
تا په خزان راوست نور به غواړم چې بهار شي

شين بن د پښتو كې تور كارغان ناولى نه پريرېدم
ديسته راو لم پښتون بلبل چې په چغار شي

سر چې نذرانه د خپل وطن په نامه نه كاندې
قام ولس به كله د وطن خپل خدمتگار شي

زه د پښتونخوا د انقلاب د اسمان **ستورى** يم
كړنگ وهم رالويږم چې د بڼمن زما مردار شي

د وطن خپل نه قربان شه

د ژوند هره مرحله کې توانا او قهرمان شه
د سرتيرو قافله کې ننگيالي غښتلي ځوان شه

زور جهان د خاينانو د ظلمونو فساتونو
ته تباہ محوه نابود کړه ، خپله ته نوي جهان شه

په زارۍ او سوال به خپله ورځ هيڅکله سمه نکړي
خواري کښه کاريگر شه ته خاوند د سور نشان شه

د خائن په قصر **ستوري** د اسمان نه راغورځيږه
دا تباہ کړه اتييم بم شه د وطن خپل قربان شه

کنډاسه بوډۍ

راشي اي عالمه څه عجبه ننداره ده

وگوري بي وسه بوډي، خاورو کي پرته ده

نه ئي شته لاسونه بل غابونه هم وتلي دي
نه يوه کنډاسه، بله ماته ئي پښه ده

وايي ډير خامن لرم خو ټولو هيره کړي يم
دوي وائي رنگ دي ورک شه پنجابي له تانه بڼه ده

لوي مې کړل په غيږ کې بوتکي چې شولو منډي کړي
پري ئي بنسودم ځانته په بوستان کې ئي ډيره ده

ټولو خرشه کړي يم په بدو رشوتونو زه
دوي ته خو پيسه زما د غيږي نه خوږه ده

يونه وائي موري راشه! ستا شډله غيږه کې
رنگارنگ خونډو کې د جهان مزه پرته ده

يو ځل نه دي خپل خپلوانو خو ځله شړلي يم
شه وکړمه ربه! د پردونه څه گييله ده

زه ئي سکه موريمه پالنه مې هيڅ نه کوي
شوم ورته پردي، د پيسو مور ورته سکه ده

غيږ کې ورته ما د ازاد ژوند خپل درس ورکړي و
اوس چه غلامان شول بخت طالع زما چپه ده

وکړلي بوډي، خبري ډيري زړه ئي تش کړلو
داسي معلوميري په سختيو کې پخه ده

راغی یو تنند باد بوډی، ئې سیند ورگذار کړله
سیال که ئې کوی څوک دالابله تماشه ده

وائې غنی خان چې زه په ژی، ورته ولاړ ومه
غږ شو چې سیند وړی بوډی، خانه پښتنه ده

ستوری وائې موری غیره ستا په دنیا نه ورکوم
ته زما دوائی که مزه دی اوس ترخه ده

جنت وطن دی

ځان ته دی بل کپه نور د پوهی چراغان پښتونه

ساینس او تخنیک دواړه جامه کړه نور د ځان پښتونه

بهار د خلکو په چمن او په دمن باندي دی
چمن ، دمن باندي ستا ځان له دی خزان پښتونه

د پښتونوالی د کلچر په لاره ولی نه ځی
پر دوه لاره باندي ته ئې اوس روان پښتونه

جنت وطن دی د بنمنانو دوزخ کړی تا ته
پخپل مکان کې تا ته نشته دی مکان پښتونه

خپلو منځو کې د گوندی او تربکنی د لاسه
ځان ته جوړ کړی دی خپل کور تا گورستان پښتونه

د جهان خلک تا نه ډیر زیات مخکې تللی کنه!
د جهان خلکو سره ځان دی کړه یو شان پښتونه

د پښتنو د ژوند جهان د اسمان ستوری شه ته
وایمه تا ته کړه ازاد پښتونستان پښتونه

پښتونخوا چې زما ده

وطن باندي نازیږم پښتونخوا چې زما ده
سنگرد میړنو د پلار بابا چې زما ده

وطن که د اغیارو شی جنت زه به ئې څه کړم
جنت د پښتونخوا خپله دنيا چې زما ده

کلچر او فرهنگ زه د پردو کله نازیږم
د خپل فرهنگ کلچر ناوی زیبا چې زما ده

تقلید د موډ فیشن د اروپا مې نه خوښیږی
ښه خپله پښتونخوا له اروپا چې زما ده

ملی غرور او حس د پښتونوالی مې پکار دی
پدی کې ترقی او اعتلا چې زما ده

ازاد یم زیریدلی ازادی باندي به مرمه
پښتون یم د ازاد ژوندون فضا چې زما ده

ختلی یمه ستوری د سبا په پښتونخوا کې
ناره د انقلاب تاته سبا چې زما ده

غل دی شی

په زړه چې ئې د مینې اور بلیږی بل دی شی
که سری وینې د زخم نه تلیری تل دی شی

غماز وائي چي خان به دي په مينه کي شل شوت شي
په مينه کي که خان زما شليږي شل دي شي

چي ميني انتها ته ورسيرې سيزل کيرې
که مينه کي پتنگ سره مل کيرې مل دي شي

چي غل د محبت شي د خوبانو په محفل کي
روا ورته دا غلا ده که غل کيرې غل دي شي

زندې د تورو زلفو کي که ئې غاږه ته راوليرې
مرئ که ئې دا ول په ول کيرې ول دي شي

په مينه کي د زړه وينو نه جوړي که داني شي
په ژرنده د هجران که بيا دل کيرې دل دي شي

شعار انقلابي د اسمان ستوري نه ته زده کړه
د ژوند سخته معما دي پي حل کيرې حل دي شي

فلسفي خيال

يو ازی نه د يار د زني شنه خالونه ليکم
زه شاعري کي د مور، وږي تضادونه ليکم

د محبت درس مي لو ستلي بي خبره نه يم

په زیر بینا کې مینې لورې ته بعدونه لیکم

د مینې جوړ شولو کارگر مینه د کار انرژۍ
زه تولیدی د مینې ځکه خاصیتونه لیکم

د مینې لورې د لور تیا پوره کوو د پاره
افغان ولس ته فلسفې یو څو شعرونه لیکم

قانون د ضد وای په هر شی کې تضادونه شته دی
اصلی فرعی ددی تضادو دوه قسمونه لیکم

قانون د نفی وای چې نوی تل د زور ځای نیسی
ځکه د نوی تکامل زور زوالونه لیکم

قانون د ټوپ وای په یو وار شه کیفیت شی بدل
خودی بدلون ته د کمی معین حدونه لیکم

قانون د ټوپ وای په یو وار سه کیفیت شی بدل
خو دی بدلون ته د کمی معین حدونه لیکم

د لعل په رنگ په وینو رنگ چې شو د حق په غوښتو
هغوی په یاد انقلابی یو څو شعرونه لیکم

د دلبر پلو !

ونیسسه پلود سالو سر پلو
د ایلو چې ستادی د دلبر پلو

داد پښتنی د سر پر ونی دی

ځکه ماته دا دی بختور پلو

دیکې د غیرت او حیانه بی شته
دی د پښتونوالی د سنگر پلو

ژوند سره اشنا په کارو زیار کې دی
دا د کارو زیار دی د هنر پلو

ستوری د اسمان شه وځلیره ته
دا پرونی ستادی د ځیگر پلو

ښه ده شاجهانه ده

زړه رانه بې لاری شوم مل شود اشنا سره
حال مې د مجنون شولو سر شوم د بیدیا سره

ځکه چې صحرا زما ښه د گلستانه ده
خاورو کوډی خپله مې ښه ده شاجهانه ده

داد پښتو شعر مې جوړ شو د معما سره

شعر سیلابی زما ستا د ژوند کمال شولو
اوگوره برکت ددی ستا د ژوند بنه فال شولو
مینه مې پیدا شوله خپله وطن زیبا سره

خیال دی د پښتون زما مینې کې بڼا غلی یم
مور چې قربانۍ ته خپل دیته زه ساتلی یم
ستوری د سبا کره ځان خپلی پښتونخوا سره

خوږی شکری شی

مینه چې د ژوند سره ملگری شی
هله بیا خوږی د ژوند سندرې شی

بې مینې ژوندون په ژوند حساب ندی
دالکه د غره کلکی کمری شی

نه ئې زړه کې ډار و هم د چانه وی
چار چاپیرد دینه که لښکری شی

دا ډیر کرامت برکت د میننی دی
څوک چې شی مین زهر ی شکر شی

مست ازاد بیداره جانانه شی دا
ورکی ئې د زړه نه بیا خطری شی

پوه شی د ژوندون خپل په مانا باندي
ژوند کې مرجانونه ملغلری شی

بې میننی ژوندون ستوری کوی کله
ژوند کې که هر خو بسنی سنگری شی

د فرایډ دلائل

د جبر جدائی ده یاره هر چیرته چې وی
ماته به دخپلو لیچو مینخ کې خای ساتی

شعر مې فلسفه شولو چې ځان مې خپل تحلیل کړلو
عقل مې د «فرایډ» په دلائلو ودریده

وامې چو نظر د ماشوموالی تنگو سختو ته
سخته وه ماشوم ته چې د مور نه بلیده

ویره ورسره به شوه چې مور تری نه په څنگ به شوه
دې د خپلې مور د ورکیدو نه ډاریده

فکر کړو ماشوم چې مور مې لاره بیا به رانه شی
ډار د جدائی سره همیش تکراریده

لوی چې شی مین هم د کوچنی ماشوم په رنگه شی
ندی کړی هیڅوک د ماشومانو نه گیلی

زه د مینې لاندې جسمانی یووالی نه پیږم
مینه یو احساس دی غریزی پوره کیدل ندی

خیال مې کړو چې مینه به عادت وی د اشنا سره
پوه شومه چې مینه یار سره عادت کیدل ندی

وکره تجربه مې تشابه ډیره مهمه ده
د یار تسل پی کیری خود یار عوض کیدل ندی

مینه نه ورکیری خو بدلیری په گرانبت باندی
گرانبت د مینې جز دی هډو مینه کمیدل ندی

ستوری د پښتون یم پښتونواله په ما گرانه ده
مینه پښتنه ده پښتونواله به منی

خیال د علم مقدم دی

بیاد چاله غمه مې راټول سترگو کې نم دی
کومی خواته وتښتمه هره خوا ستم دی

نه می شته خوا خوږی چې د غم بار راسه پورته کړی
ځانله دا دروند بار پورته کوم په ما ماتم دی

نوی رباب نشته دی چې نوی نغمه وغږوم
زور رباب بی سوره دی شلیدلی زیرو بم دی

ای د حس ناوی د ښکلا په نندارتون کې خپل
زړه مې تاته فرش دی ستادپاسه په قدم دی

ستوری د ښکلا د محبوبو خیالونه پریږده نور
دا به دی غمجن کړی خیال د علم مقدم دی

بیگانی خوب

بیگاراته په خوب کې محبوبا راغلی وه
د مور او پلار نه پټه دا په غلا راغلی وه

د خپلو زلفو ټال باندي په ناز ناز ځنگولم
برقونه خدایگو خپو شو چې رڼا راغلی وه

نیولی وه جذبی د مینې غیږ کې ئې راټینګ کړم
د مستی مینې خپله په ښکلا راغلی وه

دی ویلی گرانه یاره په خیر خیر راته وگوره
مانه شولو کتی ورته حیا راغلی وه

محفل د خوشالی خندا هوش د مینی سازو
دا ځمکه د یورپ چې په گدا راغلی وه

د ډیری خوشالی نه زړه زما په درینچقو
اسیانه چې یورپ ته مې لیلی راغلی وه

د مینی درمزنو په الهام ئې پوهیدم
لیلی مې سباون کې په خندا راغلی وه

چې وبوگنیدم خوب کې بیا راوین شومه تنها وم
هجران کې د لیلی ماته ژړا راغلی وه

اسمان کې د لیلی او مجنون ستوری ویریوتی
ددی په ځای چې سترگه د سبا راغلی وه

د چای خانۍ یار

لاړی پدی ځای کې ستا میلی او چرچې تیری شوی
ځان چې دی بانده کړه د خان بوتی شونډی پیړی شوی

ته چې راسره وی المانی کتابخانه کې
تولی مسخری به وی په لاندی چای خانه کې
تابه ویل «جانلاک» د زمانی خبری ډیری شوی
ځان چې دی بانده کړه د خان بوتی شونډی پیړی شوی

ټوله مسخره وی تا به زه ډیر خندولمه
ما که نه خندلی تا به پت پت تنبولمه
یو ورغ دغه ټوکی «سر بنبلې» د غور تیری شوی
ځان چې دی بانډه کړه د خان بوټی شونډی پیړی شوی

وویل «سر بنبلې» دا غړی دی ماتومه
بیا که دی شه وویل په والله که دی پریرد مه
تا ویل ماما تنبتم خطری می د سر ډیری شوی
ځان چې دی بانډه کړه د خان بوټی شونډی پیړی شوی

خپته او پوزه دی بدله کړه هیچا نه پیژندلی
د شپې به گرځیدلی د هر چا نه پتیدلی
ټول وی مصنوعی چې کله ستوری ولیدلی
غږدی کړه ماما چې پخوانی کیسی دی هیږی شوی
ځان چې دی بانډه کړه د خان بوټی شونډی پیړی شوی

زما لیلی ئې کنه؟

محبوبه ته مې د وفائې کنه؟
زینت د ژوند او د بنکلا ئې کنه؟

محبوبو حس به خجل شی درته
که حسن ته ورته وبنائې کنه؟

قسم په تا پوری مې زړه تړلی
ځکه چې ته مې روح او سائې کنه؟

شربت د شونډو دی راوځنځوه
زما د زړه چې تسلا ئې کنه؟

زما د ژوند د ترگمې د پاره
د نیمکرغې د ژوند رنځې کنه؟

وطنه! ستا په مینه ژوند کومه
ځکه چې ته زما لیلی ئې کنه؟

د **دستوری** سر او مال قربان شه تانه
ته ئې لیلی پدی دینا ئې کنه؟

د ملگری سره مخه بڼه

ورځه په مخ دی بڼه ملگری گرانه خدای په امان
وطن ته په خیر لارشی گرانه ځوانه خدای په امان

وطن کې ورو ترو سترگی مونږ ته دی نیولی
گیډی چې پشا کړی وی او پوندی وی چاودلی
بیغوره نشی دوی خلاص کړه بلانه خدای په امان
وطن ته په خیر لارشی گران ځوانه خدای په امان

هغوی ته چې د اوږی، وږی لاروی کوی

بيڪاره وي بنگلو کي خان ته ڊمي گڏوي
تندر ئي راوليڙه نا گهانه خدای په امان
وطن ته په خير لار شي گرانه خوانه خدای په امان

سايي او په مومندو اڀريدو کي کور په کور
د ٽولي پښتونخوا غرونو رغو کي لور په لور
د ستوري سلام وايه پريمانه خدای په امان
وطن ته په خير لار شي گران خوانه خدای په امان

د حسن ليلى

ما چي ورته وکتل دا شنه شوه په خندا شوله
خواته شوه را وړاندي په قلنگ د خولي رضا شوله

ناز او کرشمي ئي د ښکلا سره ملگري وي
غلي اداگاني ئي د مينسي خوندي وي
راي کړه دعوت د خولي بيا په پټه په مشکا شوله
ما چي ورته وکتل دا شنه شوه په خندا شوله

رمزد مسکائي د خواني د ساز نغمي وي

سترگو کی پرتی پتی د مینی فواری وی
مسته وه مستی کی د مستی نه په نخا شوله
ما چې ورته وکتل دا شنه شوه په خندا شوله

شوه کبره وړه زلفی خوری شوی په مخ باندي
ستری چې شوه پری وتوپه کت کی لاندي باندي
توره شپه دی زلفو کی سهر و چې ریا شول
ما چې ورته وکتل دا شنه شوه په خندا شوله

لمرئی په سپین مخ باندي گلگون شال اچولی و
ستوری پدی شال کی ئی دننه پت نغبتلی و
راغلو مازیگر لیلی د حسن بیا جدا شوله
ما چې ورته وکتل دا شنه شوه په خندا شوله

سلام د مینی

نن مې ترلی دی لام د مینی
گوندي واصل شم په کام د مینی

کوه د مینی جرگه په مینه
چې برکتی شی کلام د مینی

ما خو ویلی چې مینه نشته
اوس شوم بندی زه په دام د مینی

دگل ویشتل دی زما پیه ذهن
که یار می وکری انعام د مینی

مینه په عرش کی بالا و سیری
خلقه عالی دی مقام د مینی

هیلی می سپری غوتی دگلو
چی کیردم شونیدی په جام د مینی

ریباره راشه دیارد لوری
خوږ نه خوږ راوړه پیغام د مینی

د اسمان ستوری همدومره بس دی
چی یار رالیبری سلام د مینی

بس دی!

هر شه می یاد شه ویلی نشم
سترگی بینا لرم کتلی نشم

کاشکی چی گونگ دی پیدا کړی وی زه
چی خوله کی ژبه خوځولی نشم

سترگی پیدا دی دلیدلو د پاره
خدا یگو چی زه پری تالیدلی نشم

که ئی دراپوم گنیدی ئی راته
سترگی دباز په شان گنیدی نشم

ستاد ظلمونو ترنگونو بانندی
ظالمه نورزه پی ختلی نشم

ستاد غرمبار او دقهر و نونه زه
بس دی نور هیخ زه داریدلی نشم

ستوری په قصردی دیرو خلیده
نوردی په قصر خلیدلی نشم

تاله چرگه لنگوم !!!

نوی زمانه شوه زه خپل زور ژوند بدلوم
ساز سرود دی نوی زه خپل زور ټکور وهم

یم په میخانه کې څنگ شرابونه پرهنز وکړم
مست یم رندانه یم پیمانی خپلی چنبوم

ای واعظه راشه چې دی زه کې رنایې وشي
سر، سره دی خپله پیمانه زه چنگوم

غواری که ظاهر باطن دی پاک شی ریا کار نه شی

وچنبه پيمانی ډيري چي تازه خندوم

بنده صومعه کره ميخانی دروازه خلاصه شوه
راشه دنيشوپه تال چي تا و ځنگوم

مست خراباتی يم خرابات د پير بالکی يمه
خم د ميخانی ځانلا خپل ځانته ځنځوم

ستوری د اقبال يمه واعظه ورځ دی بڼه شوله
غلی کښينه چپ شه تاله چرگه لنگوم

په خيالونو کې زما

د ميني ساز غږپري په چرتونو کې زما
تالونه دی شی زلفی په خيالونو کې زما

د ميني غلبلو کې انديښنی دی شی شريکی
الهام کيري د ميني بيا خوبونو کې زما

تخنيرم و بوگنيرم خوب کې لوت په لوت زه اورم
بنکاره شی مينه ستا د زړه سوزونو کې زما

معصوم ماشوم زړگی مې ژاری تا پسی تا غواړی
د وينو فواری شی زړه زخمونو کې زما

چې گرم مې نكړې ياره ليوڼې غونډې كه ښكارم
راځي ليوڼې مينه ستا فکرونو کې زما

که څرېکې او د زړه دردونه وينې زما راشه
د څرېگو شمار ئې نشته زړه دردونو کې زما

د ستورې پا که مينه نازولې چې په تاده
جذبېد مينې ستا شته په شعرونو کې زما

پښتنه مينه !

نه خوښوم دا گلونه خوا کې چې مې يار نشته
دا دې د پردو باغونه خپل زما گلزار نشته

هر طرف ته پيغلی سترگ کونه اشارې کوی
څه به کر مه دغه سترگی، سترگی د نگار نشته

دلته تور پروڼی، پښتنی غیرتی نشته دی
ورکی دی شی دا بی حیا هیڅوک حیا دار نشته

دا پيغلی قربان شه، تور پروڼی د نیم نوک ځینې
هغه دی معصومې پيغلی دوی د یاری شمار نشته

دلته د پوډرو مخ سپینی او بی باکې زورده
کله به ځم هغه ملک ته چیرته چې سنگار نشته

هغه بی سینگاره خدای پیدا د لیلی خور کړله
مینه یی پښتنه ده د بل چا سره ئې کار نشته

ستوری پښتنه مینه په مرگ جدا کیدای نشی
ډیره ده سپخیلی دیکې هیڅ چې خنډ و خار نشته

ستا په انتظار !

پتنګ مینه کې ناست دی د رڼا په انتظار
زه ستا وصال ته ناست یمه خطا په انتظار

وعده دی وه بیگاله تا ویل بیگاله به درځمه
بیگاتیر شو سبا شود بیگا په انتظار

رنځور نه یم د تبی ، یم رنځور د محبت ستا
دارو مه راوړه ما ته یمه ستا په انتظار

منم چې محبوبو سره جفا شته وفانه وی
یوځل راشه زه یم ستا د جفا په انتظار

زماد ليونى زړه ليوڼۍ خبرى واوړه
چې ماته وائي يم زه د ليلې په انتظار

شبنم په گلونه دى داد گل د سترگونم دى
سبا كې چې گل ژاړى د بورا په انتظار

د سوزو ساز د مينى په جهان ئې **ستورى** سوځه
كه غواړى كيناستل د لربا په انتظار

په ترېمۍ كې رڼا

چپه چوپيا وه سپيره ډاگونه
ټول اغزى ؤ نه وگلونه

توره پورده وه د غم نه ډكه
نه خوشالتيا وه نه سرودونه

دى ترېمۍ كې څه رڼا راغله
غوږته مې راغلل څه فريادونه

زه وروان شوم چې كوم درمند دى
وى خورى زلفى زنگين تالونه

ماويل راشه ! تال كي و خانگه
گوندي ورک ستاشي د زړه دردونه

درد مي ورک نه شولا پسي زيات شو
آه و فغان کړي تل زخمي زړونه

د وطن مينه كي خان قربان کړه
ستوري پکاردی ان انقلابونه

دچاپ شمیر: ۱۰۰۰ ټوکه
بیه: یو جرمنی مارک